

БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ПИТАЊА О ПОРАЗУ И МУЧНИНИ

- Шта су нам донели миротровачи у Дејтону и Паризу осим гађења и одвратности?
- Зар се не гадите људи, који сецкају српске реке, градове и километре, као да се играју пиљака? Зар није било боље да су нас у Дејтону представљали Чивути, Цинцари или неки слични безимени трговци душама?
- Хоће ли сто хиљада уплашених и заробљених Грбавица створити бар једну малу грбу на нечијој савести? Хоћемо ли, кад све Србе приме у

НАТО, сви полетети са Повлена да бомбардујемо Романију?

- Зар вам се не гаде чланови Крунског савета који сматрају да је Босански Петровац добио име по Мурату?
- Како се догодило да нас мучнина обузима од имена кандидата за Нобелову награду за мир? Зар није било примереније да се предложи за Оскар Америчке филмске индустрије?
- Да ли вам је одвратан Србин, којем Турчин честита слободу? Зар се ваљство односи и на част и на образ?

- Да ли су вам одвратни Срби, који су нам објавили да смо поново слободни и то поткрепили рестрикцијом, боновима, просјачењем и кредитима.
- Да ли су вам одвратни Срби који су јавно признали да су нас пре две године тачно 3,3 пута слагали?
- Постајемо ли, од толиких лажи, од толике неспособности, од толико среброљубља, бар мало свесни зашто нам је мука и зашто смо болесни?

ОПШТИНСКИ САМОДОПРИНОС ЗА ПУТЕВЕ - ЕКОНОМСКА ГЛУПОСТ, ПОЛИТИЧКА ФАРСА И ПРАВНИ ДЕЛИКТ

Глупост: Већ је и лаицима јасно да се од самодоприноса неће урадити ни десетак километара честитог пута и да ће каљуге остати по сокацима од Медведника до Влашчића, а рупе по улицама од Брђана до Иверка. Једноставно, самодопринос није механизам који може да прати захтеве путне привреде; довољан је сасвим мали монетарни поремећај, у чему, хвала Богу, не оскудевамо, па да сво мучно пабирчење новца оде у пропаст. То се, уосталом, већ догодило у досадашњем самодоприносу.

Јавности је прилично јасно зашто се наставило са оптерећивањем грађана. Република је условила нашу општину (као да је Ваљево једна, а Србија друга држава) приличним учешћем ради завршавања магистралне заобилазнице. СПС власт не жели да те паре обезбеди на начин који се примењује у нормалном свету - из буџета и од свих заинтересованих комитената путне привреде, јер те паре, разуме се треба да поједу неки други незајажљиви џепови и стомаци. Боље је ребнути по јадном раднику и сељаку, па нека са рачуницом буде шта буде!

Фарса: Социјалисти Ваљева знају да ни поред свих могућих крађа и подешавања, не могу да освоје ви-

ше од половине гласова бирачког тела. Зато је демократски референдум замењен сталјинистичким потписивањем изјава о прихватању самодоприноса. Играјући на карту необавештености и непрестане жеље за добрим путем, стизали су, пуни бајки и жалопојки, и до оних грађана, који ни у лудилу не би изашли на референдум. Сада наравно ликују над сопственом манипулацијом, али и на самообманљивањем - Ваљево већ одавно није погодно тле за социјалистичке сеансе.

Деликт: Да има професионалног и независног судства у овој земљи, сваки би судија лако доказао да је лично изјашњавање о самодоприносу било зачињено намерним дискредитовањем грађанских права у многим деловима општине. Куће српских радикала и осталих слободоумних грађана обилажене су као да су кужне. Многи ту фамозну изјаву нису ни видели. Ствар је вођена полујавно, скоро заверенички, да критичност не би расла и да се атмосфера не би прегрејавала. Због тога је ствар прошла, али је због тога познати ваљевски адвокат овим речима испратио општинског жбира са врата: "Ја вам, господине, ништа нећу потписати, јер вас, друже, не признајем!"

Анкета "ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ"

ЦРНОГОРСКО ИЗНЕПАЊЕЊЕ

Највећи криминалци међу политичарима су:

• У Југославији:

1. Мило Ђукановић 37 гласова
2. Слободан Милошевић .. 34 гласа
3. Радоман Божовић 11 гласова

• У Србији:

1. Душан Михајловић 28 гласова
2. Никола Шаиновић 27 гласова
3. Драган Томић - Симио .. 15 гласова

• У Колубарском округу:

1. Раде Сјанковић 14 гласова
- 2/3. Радиша Сјанковић 9 гласова
- 2/3. Драган Марковић 9 гласова

Анкетирано је, као што смо најавили, 100 житеља Колубарског округа и то, искључиво, политички неутралних. Најједначенији одговори односили су се на политичаре савезног нивоа, док је право шаренило владало међу експонентима Колубарског округа; ту је поменуто још 17 имена, међу њима и директор једне ваљевске државне фирме, који је освојио чак 12 гласова, али га нисмо могли рангирати јер је формално политички неангажован.

Нисмо усвојили "колубарске" гласове Душана Михајловића, јер се он, ипак, бави сравњењем Србије и нисмо рачунали Арканове гласове, јер га не сматрамо политичарем.

Једна и једина радикална идеја

Постоје озбиљне и одговорне намере да се организација НРС у Мионици колективно придружи нашој странци. Гарант ове озбиљности је иницијатива господина Живка Ђурића, који је актуелни председник ИО НРС и са којим се, бар када је о политици реч, мора разговарати са пуно поштовања.

Дешавало се, током досадашњих 115 година политичког ангажмана, да радикалну идеју у Србији истовремено промовише више странака. (Рецимо, почетком века поред Народне РС, деловала је и Самостална РС.) Догађало се да странку разједињују различити уљези, провокатори, гламочанини, потплаћеници. Дешавало се да наши политички противници устају "на нож", што се ових дана чини у Црној Гори, не би ли радикали капитулирали. Али, никад није било да Народна радикална странка игра тако ефемерну улогу у политичком животу Србије, као што је данас. У свим Слобиним изборима НРС је једва надмашила некакве дебло блокове, демопедагоге, ваљевске либерале и сличне маргиналце. Етички је нетактично да ми објашњавамо зашто се то догодило, али морамо приметити читав буљук политичких опсенера, невештих демагога и самозваних лидера, који су се утркивали да поведу славно и звучно име Пашићеве странке. Данас их, на жалост, видимо како, тобож увређени, подмијају реп и одлазе, остављајући изневереним честите људе, који су пре свега срцем кренули у НРС.

Српска радикална странка не пати од звучних политичких трансфера, од прелазака и колективног сарађивања. Потпуно смо скептични према којекваком условљавању, вробовању и предизборном кадровском премештању. Међутим, отворено кажемо да је руководство СРС у Мионици и у целом Округу, итекако заинтересовано за контакт са НРС. О томе се говорило и на састанку Извр-

шног одбора наше странке за Србију и закључено је да се иде у договор. Пре свега, и после свега, зарад јединствене радикалне идеје на овим просторима. Не треба ни подсећати какву је пометњу кроз историју уносила разједињеност наших првака, нити како су наши актуелни противници задовољно трљали руке после појаве псеудо конфликта, званог "република или монархија". Треба једино веровати да ће доћи до правог договора политичких истомишљеника.

Ваљево

Кад професори марширају

Ваљевска гимназија је у штрајку у склопу прославе 125 година постојања и добијања Вукове награде. Придружују се и остале школе. I и V основна, Техничка, устаје чак и црвена Економска, једино Медицинска не зна баш тачно о чему се ради.

Чудан неки штрајк: Нема штрајкбрехера, подржавају га и директори (изасланици послодавца), ради се нормално, само се часови скраћују на пола сата. Тако ће бити до даљнег, до распуста који је већ почео. Главно оружје побуњених изражава се кроз плашење да неће бити полугодишњих оцена. Уствари, ђаци су већ оцењени, али на њихову огромну и незапамћену жалост, оцене неће видети.

Ова прилична папазанија разрешава се тек када се пажљиво завири у поводе штрајка. У професорском платном календару неко је избрисао пола новембра, а о децембру да и не говоримо. Изгледа да је просветно министарче тотално сколило. Колега из здравства, рецимо, прави је доктор за њега. Тај је већ исплатио децембар, а коефицијенте стручности је накарिकाо толико да један обичан убод игле у гузу вреди колико и предавање о синусима или о "Идиоту". И најнижа цена рада у школи је заиста најнижа - једва 40 марака.

Но, ни министарче није мутаво. Мора да му је прекипело и да је негде шушнуо да треба штрајковати, да му је мука од дискриминације у сопственим редовима, да треба прите-

гнути рођену владу, и ствар се осула. Како ће се зауставити није баш најјасније. Постоје бар три вероватна решења. Прво - катареза сигурносног вентила, друго - фарсично олакшање и треће - душло голо. А онда ће Јово наново од другог полугодишта окренути нови лист.

Растко Немањић не станује овде!?

Догодиће се изгледа да још један 27. јануар у Ваљеву прође без Светосавске академије. Све молбе и преклињања православца трпају се беспотребно у политички кош и најсакралнији културни дан у Срба опет ће обележити само Црква. Може да се слави Јајце, може да се клања Дану државности, иако сваки други Србин и не зна кад тај "празник" тачно пада, само је за Светог Саву (какве ли ироније) потребно још објашњења и уверавања.

Српска риба, наравно, опет од главе смрди. Да ли је неко видео у ових неколико година привидне парламентарне слободе, да је председник Србије дошао на Светосавску академију у престоници? Могу да присуствују најважнији државници, наши и страни, може да се скупи све што ваља у српској просвети, науци и култури, само он процени да ту не припада. Који ће онда Србин њему да припадне!?

Ако у Ваљеву, ове године, почнемо да калкулишемо шта све значи организовање академије, мислимо да прилика за овај свечани чин никад није боља. Прославе Гимназије и "Абрашевића" окупиле су наше сопствене креативце, скромне и вредне. Показали смо да нам не недостаје смисао за ново, отмено и лепо, па верујемо да нас се ни Свети Сава не би постидео.

Али, како то објаснити оним заслепљеницима у општинској власти и шта још учинити да овај текст не схвате као позив на политичку преписку.

Христос се роди!

Срећна Вам Српска нова година!

ВЕЛИКА СРБИЈА - Оснивач и издавач Др Војислав Шешељ; Главни и одговорни уредник Синиша Аксенијевић
Издање за Ваљево: Штампана Графичка радња "Графичар"; Графичка и рачунарска обрада: Д. Аниминовић; Тираж: 5000
примерака; Текстови се припремају и уређују колективно; Адреса редакције: Бирчанинова 48; По мишљењу
Министарства за информисање број 413-01-551/91-01 "Велика Србија" је производ на чији се промет плаћа основни
порез по стопи од 3%.

С(трг)нуто име

Чувши да је Ваљево коначно остало без Титовог трга, г-дин Младен Бајић из Јабучја предпоставља да ће се ускоро наћи неки делегат, који ће предложити да тај мали градски просторчић понесе име Слободаново! И хоће... а презиме Црнојачког.

Братски регулатори

Зоран Поповић из Љига нас моли да проверимо када је, колико и каквих све термостата увезао "Елинд Теур" равно из дежеле за своје нове ТА пећи. Термостати су, наиме, тако добри да не могу да издрже ни једну недељу. Пристајемо, и ствар ћемо обнародовати само ако утврдимо да је неко смунуо лову у свој џеп. Наша глупост и неспособност већ није за новине.

СПС који је волео возове

Чувши да је директор ЈУ железница изабран за менаџера године, сви Ваљевци који екстра брзим пругама у еколошкој гужви, са отцепљеним Црногорцима и нецелпеном живином свакодневно путују до Београда преко Млађевова и Кијева, предлажу да се ово такмичење врхунских парамозгова убудуће зове "ЈУ менаџерија године".

Једносмерни чвор

Сви медији у Ваљеву елаборирали су ових дана често пуцање главних водоводних цеви у Пантићевој улици. (Ствар је последњи пут деловала катаклизмично - баре у околним кућама, каљуга, редови пред цистернама, директан пренос заразе). И нико није поменуо основни разлог хаварија, мада је и лаицима јасно да велике цеви, профила 60 цм, пуцају под огромним притиском камиона и осталих тешких наоружања које тутњи овом централном градском улицом. Питали смо, стога, саобраћајне инжењере може ли се теретни саобраћај протерати из Пантићеве и чули смо како стручњаци истог профила дају дијаметрално супротне одговоре. Возачи су, међутим, недвосмислени:

Не само да камионима нема места у центру, већ постоје скоро идеални услови да се и Пантићева и Карађорђева претворе у наизменично једносмерне и тако се реши и проблем гужви и проблем паркирања.

Радио СРПАЊ у Ваљеву

ЈУЛ је прошлог месеца основао своју подружницу и у Ваљеву. За потпредседника хелије изабран је друг Зоран Довечер, власник Радио Марша и како сам тврди "поносни Хрват који је успео у Србији". Дечки је након словеначког рата, као подофицир страшне силе зване ЈНА, дошао из Марибора у Ваљево где је по угледу на МАриборски Радио Штудентов просуо Ваљевцима дотад невиђену идеју и основао прву самосталну радио постају у граду.

Занимљиво је како је поносни Хрват успео да успе. Наивна ваљевска младеж презасићена стереотипима са локалне државне станице, а пуна инвентивности, грунула је у Марш не би ли бар ту побегла од анонимног. Дечки их је дочекао раширених руку; у ове три године на таласима радија могао се чути глас бар 200 Ваљеваца. Многи су, међутим, побегли главом без обзира. Фант је одлучио да ником ништа не плаћа, дугује и богу и народу. Бар двадесетак Ваљеваца је општењено; дуг се креће од 300 до 600 марака по човеку. Како газда очигледно није имао намеру да се мења, млади људи су дизали руке од свега, али систем функционисао јер је радио увек примаљив.

Поносни Хрват, кога већ можемо звати газда Зоки, пронашао је и рупу у српском закону. Максимално користи могућност узимања кредита, који Заједница запошљавања даје зарад отварања нових радних места, првенствено за младе људе. Зоки формално запосли радника, кредит списка за набавку нове опреме, раднику не даје плату или му понуди компензацију код Узора, на пијаци, у продавници санитарне опреме и сл. и, како рекосмо, млади радник самоуправљач покуњен одлази. Дечки наравно није крив јер он није раскинуо уговор оверен у Заједници запошљавања.

Ствар се уопште не завршава на овом. Марш има амбицију да постане телевизија, за шта се ЈУЛ и употребљава, а газда Зоки нескривено пуца на функцију поглавара наше општине. Треба га само гласовати, не!

Неки ђаво уш'о је у жене

Прво је попила кафицу, па наместила фризуру, па преврнула шољицу, а онда је председница ревитализованог ваљевског рекла-казала Савеза жена мртва хладна изјавила да ће се њена полна организација изборити код мушких законодаваца да се у изборним законима за општинску скупштину и републички парламент, обавезно и недодирљиво предвиди један (бар један) мандат за Савез жена.

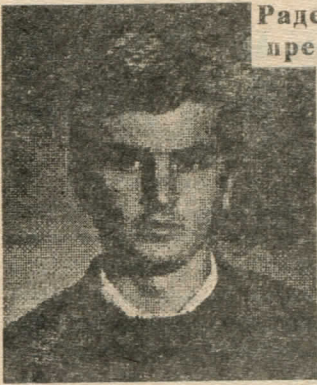
Поскочио је одмах Дечки савез Србије, па СКОЈ, па удружење бораца са Ушћа, па друштво предлагача Слободних награда, па удружење ситих умировљеника... Сви хоћемо мандат, браво другарице жене, одлично сте се сетиле.

Наизглед безазлено, али ефикасно, проблем нашег парламентаризма у повоју могао би да буде зачас решен. И то не само због оваквих предлога већ и зато што код нас од глупости до кошмара, фали само мало.

Светска кратица за динар

Нема човека који данас не зна шта значи скраћеница \$ или £. Ови новчани знаци постали су провокативнији и од самих назива монета које представљају. Одмах по појави господина Деке и његовог динара покушали смо да предложимо знак који ће нашу валуту учинити препознатљивијом и модернијом на светском тржишту новца, али се тада ни једне од постојећих ваљевских новина нису усудиле да наш предлог објаве, не схватајући да тако стопирају једну изванредну рекламу. Сад кад је обнародован Програм 2 нема разлога да ствар не поновимо. Напомињемо да знак представља једну обрнуту вињету фино саткану од два слова С (Слободан и српски) и једног чврстог слова Д (динар) променљиве величине:

Раденко Радих,
председник Округног одбора СРС за Колубарски округ

ГОДИНА СРАМОТНОГ ЖИВЉЕЊА

• Ред је у овим последњим децембарским данима, да се понешто каже о једногодишњем раду и успеху, о покушајима и завршеним пословима. Време је, на несрећу, такво да је боље ћутати; Србија је притерана до дуvara и свака реч о успеху је или цинична или болесна. Навикли смо на беду и сиромаштво, шест векова нисмо ни били честито сити, али сам бог зна колики је наш грех кад трпимо овакву срамоту и понижење.

• Овде у Колубарском округу договорили смо се, након великог слободарског митинга у мају, да странку ревитализујемо кадровски и организационо. Недопустиво је било да изузетно интересовање за радикалну идеју у целом округу буде надзирано врло танком унутрашњом структуром и кохезијом наше партије. У првим контактима које сам успоставио са радикалним првацима у свих шест општина, доминирала је љутња што су читаве две године узалудно протраћене. Ту љутњу свакако треба респектовати, нарочито ако се призна да је она истовремено и одраз сопствене неодговорности. Уосталом, и у најдемократскијим светским парламентарним системима, најефикасније оружје опозиције и даље је самокритичност и појединачна ангажованост.

Ипак, кренуло је. Посебно сам задовољан што се из дана у дан повећава мобилност странке у колубарским општинама. Чини ми се да лајковачки одбор најмање мора да брине о кадровским проблемима, али верујем и у политичку пробојност челних људи у Љигу (господа Ивановић и Поповић) и на Убу (господа Мартиновић и Нинковић). Испало је некако да морамо највише да бринемо због Подгорине, мада је скоро целокупна политичка историја овог краја пре комунистичке тираније била, уствари, историја радикала. И поред појединих добрих месних одбора и њихових кадровских решења (рецимо, у Каменици и Причевићу) остаје нам Осечина као стална сенка и остаје нам Ваљево као најнесигурнији терен, мада би требало да буде обрнуто. Додуше, Ваљево је највише и трпело од честих кадровских промена. Човек се на човека наслања, у политику се никад сам не долази, нити се сам из ње одлази, и ја, због тога, позивам све наше старе чланове да се поново активирају и да извесну пасивност или резигнацију оставе за некаква аполитична времена.

• Чињеница је да је политичка слика Србије, од прошлих избора до данас, битно измењена. Прејак председнички систем прешао је у сопствену крајност - у тиранију једног човека. Свакодневно се крши Устав и свакодневно се укупан референтни политички оквир Србије представља једним именом, именом црвеног монарха. У таквим условима, чини ми се да се најлошије снашла владајућа СПС. Обзиром да је целокупну сопствену одговорност пренела на свог вођу, изгубила је политичку сврсисходност, те се не треба чудити што многи људи позиције занемарују партију и користе лобије и друге полујавне канале да се што више примакну Слободану. Вероватно из истог разлога све је чешћа појава тзв. група за политички притисак. Највеће

од њих делују под фирмом политичке партије (Нова Демократија) или политичког покрета (ЈУЛ), али је сасвим јасно да се и по одговорности, и по односу према бирачима и по организационо-институционалном устројству ради о чопорима људи, којима је једини интерес да се врзмају што ближе власти и владајућим привилегијама. Обичан посматрач их најлакше препознаје кад се прикаче уз какву јаку опозициону или позициону партију (јер само јаке има сврхе притискати), али и кад изненада, такорећи у једном дану, напусте једног и приђу другом домаћину, што је НД већ учинила. Препознају се и по томе што су им сви чланови уједно и сви гласачи.

Једна од битних и несрећних српских политичких промена зове се СПО. Вероватно нема у свету таквог примера политичког самоубиства какво је себи причинио Вук. Од модерне и савремене партије стигао је скоро до националног издајства. Кумовале су томе различите пришпетље нудећи му памет или новац и непрестано бришући оно "С" из имена његове партије. И што је најсмешније - "ћераће га још!" Како је Слобина и Мирина љубав превртљива (рецимо, највећи део овогодишњег рода малине није извезао Душан већ Аркан) може се по трећи пут догодити коалиција СПО и НД! Али, тако је то - политичка је често збирка реалних противречности.

• Што се нас тиче, очигледно је да су социјалисти већ сада прогласили Шешеља и СРС за главног политичког противника и да ће на нас бити уперен њихов целокупан арсенал дисквалификација и различитих подметања. (Руку на срце, велико је питање да ли би досадашњу тортуру било која друга странка издржала, а камоли да притом не губи од постојаности и престижа.)

Наредна година је сасвим сигурно година избора, и то на свим нивоима. Може се догодити да одборнички буду приређени већ у првом тромесечју како би СПС испитала "тржиште" за оне болнице, за парламентарне, за које је теже применити "принудну управу". Ми смо планирали да кандидате за одборнике одредимо већ до почетка фебруара, тако да нас никакви опортунни хирови власти не могу изненадити. У изборе идемо самостално. У коалицију улазимо у евентуалном другом кругу, и то само са ДС и ДСС. Све изборне јединице покрићемо својим кандидатима. Уопште нема сумње да ли то можемо или не, што на најбољи начин говори о тренутној снази странке.

Мислим да СПС још не зна своје принципе изборног наступа, те се тренутно не промовише као политичка партија већ као државни апарат, што би требало да у старту дестабилизује опозицију. Нема разлога да то изненађује српске радикале. Ми ћемо инсистирати на аргументима, на критичности, на политичкој борби. Наш изборни програм - документ у 100 тачака - већ је спреман и знаће га сваки грађанин Србије, свака наша реч биће потпуно јавна, свако обећање реално, сваки наш кандидат потпуно чистог образа... Једноставно, ми смо напредовали, али се нисмо променили!